

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ.

(Συνέχεια· ἰδὲ προηγ. φύλλον).

— Βιβλιοθήκη καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐν Βυζαντίῳ ὑπάρχουσι 46 ὀθωμανικαὶ βιβλιοθήκαι περιέχουσαι ἐν ὅλῳ 64 χιλιάδας τόμων περίπου, ἐν οἷς καὶ πολυτιμότερα χειρόγραφα. Αἱ μεγαλύτεραι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ ἐν τῇ τεμένει τοῦ Σουλτάνου Μεχμέτ τοῦ Φετιχ περιλαμβανούσα 4,885 τόμους καὶ ἡ τοῦ Σουλτάνου Βαγιαζήτ Β'. 3,244 τόμους. Ἑλληνικαὶ δὲ βιβλιοθήκαι ἀξίαι λόγου ὑπάρχουσιν αἱ ἐξῆς 7: ἡ ἐν τῇ μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Ἰάφου περιέχουσα 4,000 τόμους καὶ 630 χειρόγραφα, τὰ πολυτιμότερα τῆς Ἀνατολῆς, ἡ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους σχολῆς 7,000 τόμων καὶ 40 χειρόγραφα, ἡ τῆς ἐν Χάλκῃ Ἑμπορικῆς σχολῆς 3,888 πολὺγλωσσα συγγράμματα, ἐν οἷς 890 περιοδικὰ καὶ 156 χειρόγραφα, ἡ τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς 7,000 τόμων καὶ 360 χειρόγραφα, ἡ τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ σχολῆς τῶν Εἰσοδίων 4,000 τόμων, ἡ τοῦ Ἀ' Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου 8,000 τόμων καὶ 40 χειρόγραφα, ἡ τῆς Ἀ' Ἑταιρίας τῶν μεσαιωνικῶν ἐρευνῶν χειρόγραφα 30.

— Ἑλληνικὸς τύπος. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ πίνακος τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδομένων ἑλληνικῶν ἐφημερίδων προσθένται καὶ αἱ ἐξῆς:

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. «Ομόνοια» — «Ἐλπίς».

Ἐν Κόνσταντιν. «Κίτιον» — «Στασίνο».

Ἐν Κρήτῃ. «Ραδάμανθυς» — «Πατρίς» — «Κρήτη».

Ἐν Βουκουρεστίῳ. «Οἱ Σύλλογοι» — «Ἡ Ἰρις».

Ἐν Φιλίππουπόλει. «Φιλίππουπολις».

Ἐν Σουλινᾷ. «Δουναβίς».

Ἐν Τεργέστῃ. «Κλειὼ» — «Ἡμέρα» — «Ἐμπ. Ταχυδρόμος».

Ἐν Λονδίῳ. «Οἱ Ἑλληνικοὶ Καιροὶ» καὶ ὁ «Ἐλικὼν».

— Ρωσικὸς τύπος. Τὰ ἐν Ρωσίᾳ ἐκδιδόμενα δημοσιογραφικὰ φύλλα συνεποσούντο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1882 εἰς 769, ὧν 191 ἐδημοσιεύοντο ἐν Πετρούπολει καὶ 74 ἐν Μόσχᾳ. Ἐκ τῶν 265 φύλλων τῶν δύο πρωτευουσῶν 249 δημοσιεύονται ῥωσιστὶ, πρωσιστὶ, γερμανιστὶ καὶ γαλλιστὶ, 2 ῥωσιστὶ καὶ γερμανιστὶ, 6 γερμανιστὶ, 4 γαλλιστὶ, 2 εἰς τὴν λατινικὴν, 2 εἰς τὴν ἑβραϊκὴν, (ἀγγλιστὶ), πολωνιστὶ, 1 εἰς τὴν φοινικικὴν καὶ 1 εἰς τὴν ἀρμενικὴν γλῶσσαν. Τὰ ἄνευ προηγουμένης λογοκρισίας ἐκδιδόμενα δημοσιεύματα συμποσούντα ἐν μὲν Πετρούπολει εἰς 109, ἐν δὲ Μόσχᾳ εἰς 30· 96 δημοσιεύματα ἐν Πετρούπολει καὶ 45 ἐν Μόσχᾳ εἰσὶν ὑποβελημένα εἰς τὴν προηγουμένην λογοκρισίαν. Ἡμερησία φύλλα ἐκδιδόνται 19 ἐν Πετρούπολει καὶ 12 ἐν Μόσχᾳ· ἑβδομαδιαία δὲ 15 ἐν Πετρούπολει καὶ 6 ἐν Μόσχᾳ, καὶ μηνιαία 63 ἐν Πετρούπολει καὶ 22 ἐν Μόσχᾳ. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς συνδρομῆς εἶναι 30 ἑκατοστὰ, ὁ δὲ μέγιστος ὅρος 18 ρούβλια. Ἡ μᾶλλον διαδεδομένη ἐφημερίς ἐκδίδεται εἰς 71 χιλ. ἀντίτυπα· ἔρχονται ἀκολουθῶς μία ἐφημερίς ἐκδιδομένη εἰς 25 χιλ. ἀντίτυπα, 2 εἰς 24,500, 5 εἰς 20 χιλ., 7 ἀπὸ 10 μέχρι 20 χιλιάδων, 25 ἀπὸ 5 μέχρι 10 χιλιάδων, 87 ἀπὸ χιλίων μέχρι 5 χιλιάδων, 94 ἀπὸ 500 μέχρι 1000 καὶ 39 ἀπὸ 100 μέχρι 500. Ἐν ταῖς ἐπαρχικαῖς πόλεσιν ἐκδίδονται ἐν Βαρσοβίᾳ 79 φύλλα, ἐν Ἐλσινγκφορτ 36, ἐν Ρίγᾳ 23, ἐν Τιφλίδῃ 21, ἐν Κιέβῳ 20, ἐν Ὁδησσῷ 19, ἐν Καζάν καὶ ἐν Χαρκόβῳ ἀνὰ 11, ἐν Οὐλεμβόργῃ 7, ἐν Ἀθῶν, Βίλνᾳ καὶ Βορονέζῃ ἀνὰ 6, ἐν

Κισνοβίῳ, Λιβάν, Νοβογορόδ καὶ Σαρατόβῳ ἀνὰ 5, ἐν 8 ἄλλαις πόλεσιν ἀνὰ 4, ἐν 2 ἀνὰ 3, ἐν 38 ἀνὰ 2 καὶ ἐν 37 ἀνὰ 1.

— Παρισινὸς τύπος. Ἐν Παρίσις ἐκδίδονται 1291 φύλλα. Ἐκ τῶν ὁποίων 59 ἐφημερίδες θρησκευτικαί, 110 δι-
καστικαί, 250 τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, 22 τῆς γεωγραφίας καὶ ἱστορίας, 128 τῶν εὐαρέστων ἀναγνωσμάτων, 38 τῆς βιομηχανίας, 62 τῆς φιλολογίας καὶ βιβλιογραφίας, 11 τῶν καλῶν τεχνῶν, 3 τῆς φωτογραφίας, 9 τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, 3 τῆς ἀρχαιολογίας, 15 τῆς μουσικῆς, 29 τοῦ θεάτρου, 73 τοῦ σποῦ, 138 τῶν διαφόρων τεχνῶν, 92 τῆς ἱατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς, 51 τῶν ἐπιστημῶν, 24 τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ἐπιστήμης, 24 τῆς γεωπονίας, 18 τῆς ἱππικῆς καὶ 23 διάφορα. Καθημερινὰ πολιτικαὶ ἐφημερίδες ἐκδίδονται ἐν ὅλῳ 67.

Γάτος τυφλός.

Εἰς μίαν ἐπιστημονικὴν ἐφημερίδα τῆς Ἀμερικῆς ὁ κ. Χόβεϋ δημοσιεύει περιεργότατας παρατηρήσεις περὶ τίνος γάτου τυφλοθέντος κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς. Τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς συμφορᾶς τὸ ταλαίπωρον ζῶον ἐφάνετο κατεχόμενον ὑπὸ βαθυτάτης θλίψεως· προσέκρουεν εἰς τὰ ἐπιπλά, κατέπιπτε καταβαίνον τὴν κλίμακα καὶ πολλαχῶς ἐθασανίζετο. Ἐν τούτοις μετ' οὐ πολὺ ὁ κ. Χόβεϋ παρετήρησε τὸν γάτον ἀναλαμβάνοντα τὸ θάρος του καὶ προσπαθοῦντα διὰ διαφόρων μέσων νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν αἰσθησιν. Ἐν πρώτοις μετέβαλεν ἐντελῶς τὸν τρόπον τοῦ νὰ καταβαίνει τὴν κλίμακα· ἀντὶ νὰ προχωρῇ εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἐλάμβανε τὸ πλάγιον, μέχρις οὗ ἤσθάνετο τὴν μύστακα αὐτοῦ ἐγγιζοντα τὸ κιγκλιδίωμα· τότε δὲ κατήρχετο μετὰ τάχους προσέχων νὰ στρέφῃ εἰς πᾶσαν καμπὴν τῆς κλίμακος. Ἐνησχολεῖτο ἐπιμελῶς εἰς τὸ νὰ ἐννοήσῃ τὴν θέσιν τῶν θυρῶν καὶ τῶν διαφόρων ἐπιπλῶν, κατῴρθεσε δὲ τοῦτο τόσον καλῶς, ὥστε μετ' ὀλίγον χρόνον ὁ κ. Χόβεϋ ἐνόμισε ὅτι ὁ γάτος ἀνέκτησε τὴν ὁρασιν καὶ ὑπέβαλεν αὐτὸν εἰς πειράματα, διὰ νὰ θεβαινωθῇ ὅτι τὸ ζῶον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον περιεφέρετο τόσον ἀπροσκόπτως, ἦτο πάντοτε τυφλὸν κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ κ. Χόβεϋ ἀναφέρει καὶ ἀξιοσημειωτον παράδειγμα τῆς διαγνωστικῆς δυνάμεως τοῦ τυφλοῦ τούτου γάτου. Ἡμέραν τινὰ ἀπῆγγαγεν αὐτὸν μακρὰν τῆς οἰκίας βαλίζων διὰ πολλῶν ἐλιγμάτων, καὶ τὸν κατέλιπεν εἰς ἐαυτόν. Μετὰ τινὰ θρηνητικὰ νηαυρήματα, τὸ ζῶον ἐφάνη λαμβάνον μίαν ἀπόφασιν καὶ διευθύνθη κατ' εὐθείαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦτο εἶναι περιεργότατον, διότι οὔτε νὰ ἴδῃ ἦτο δυνατόν τὴν ὁδὸν καθὼς τυφλός, οὔτε ὑπὸ τῆς σφρήσεως νὰ ὀδηγηθῇ, διότι καὶ τὴν αἰσθησιν ταύτην ἔχει ὅλως ἀδύνατον, καὶ ἡ εἰς τὴν οἰκίαν ἐπάνοδος του ἐγένετο δι' ἄλλης ὁδοῦ παρ' ἐκείνης, δι' ἣς ἀπῆγγε μακρὰν. Προσθέν δὲ ὅτι καὶ τὸ ἔδαφος ἐκαλύπτετο ὑπὸ χιόνος!

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τίς τῶν Ἰσραηλιτῶν πολεμιστῶν ἦτο τύπος Χριστοῦ;
2. Τίς τῶν Προφητῶν ὠμίλησε πλεῖστα περὶ Χριστοῦ;
3. Ποῦ τῆς Γραφῆς ἀναφέρεται ὕψινος ἄμυν;